

Назив дела: “Ово је најстрашнији дан у мом животу“

Име и презиме писца: Јасминка Петровић

Наслов рада: Ово је најстрашнији дан у мом животу

Свачије детињство је различито, а доживљаји из наше најраније младости, као и наше васпитање, доста утичу на то какви ћемо постати. Међутим, када наступе „луде“ године већина заборави на све своје раније бриге, јер им се отвара свет пун нових и интересантнијих ствари, а са њима такође расте и број других проблема. Ти проблеми, погодили су и Страхињу, јунака ове књиге.

Страхиња живи у породици у којој често не добија пажње, а такође је и врло несигуран у себе. Отац му је напустио посао и почео да пише роман, његова сестра Јелена је математички геније, али га због своје памети јако нервира, а мајка му је учитељица есперанта, језика који он сматра крајње небитним. Поред свега, несрећно је заљубљен у своју наставницу српског, али је љубав неузвраћена. Његов живот прима скроз други смисао, када спасе човека од скока са моста. Он тада упознаје и његову унуку, Машу. У почетку, она је изгледала скроз антипатично и уопште му није била занимљива. Али, брбљива девојчица је временом украла његово срце и учинила да потпуно заборави наставницу српског. Због Маше је научио и да вози бицикл, који их је на крају и спојио. Нажалост, он не воли ниједну особу у својој школи, а ни у комшилуку. Нарочито га нервира баба Гвозденка, која га увек оптужује за нешто, а једина особа у којој види корист јесте његова тетка, која им даје новац. Иако делује прилично равнодушно, Страхиња на крају омекша и схвата колико је срећан, али пре тога пролази кроз многе непријатне ситуације. Јако сам се опустила док сам читала књигу и препоручила бих свима да је почитају, а посебно одраслима, не би ли се вратили у незаборавне, тинејџерске дане. У појединим ситуацијама сам се и сама нашла и верујем да би свако ко прочита књигу видео себе бар у неком моменту. Такође ме је јако изненадила Страхињина промена из несигурног дечака, који не показује ни мало љубави према својој породици, у осећајног и срећно заљубљеног дечка. Свака ситуација је детаљно описана, а такође има и саркастичних момената. Могу рећи да је ово једна од књига која ме је највише насмејала, као и да главни јунак има јединствену сличност, која оставља јак утисак.

Мислим да од Страхиње можемо доста научити, а најважније јесте то да нам не треба пуно да бисмо били срећни, и то је нешто што на крају и сам увиђа.

Име и презиме: Ања Синђић

Разред: 7/4

Основна школа: “Јован Ристић“

Наставник: Милена Ђорђевић

Број телефона: 0612284720

Маил адреса: sindjicbiljana@yahoo.com